

Sygn. akt IVRC 373/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Kubica

Protokolant Anna Szyk - Palczykowska

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2016r. w Gdańsku

sprawy z powództwa małol. K. i N. J. zast. przez matkę M. G.

przeciwko P. J.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego P. J. tytułem alimentów na rzecz małoletniego powoda K. J. ur. (...) w G. kwotę po 500 (pięćset) zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego powoda N. J. ur. (...) w G. kwotę po 400 (czterysta) zł miesięcznie, tj. łącznie po 900 (dziewięćset) zł na obu powodów, płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletnich powodów M. G. z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 01 maja 2015r.

II. w pozostałym zakresie powództwa oddala

III. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

IV. nakazuje pobrać od pozwanego P. J. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku kwotę 340 (trzysta czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów sądowych

V. w pozostałym zakresie odstępuje od obciążania stron kosztami procesu

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 maja 2015 roku małoletni K. oraz N. J. reprezentowani przez przedstawicielkę ustawową M. G. wnieśli o zasądzenie od pozwanego P. J. alimentów w kwocie po 850 zł miesięcznie na rzecz małoletniego K. J. oraz w kwocie po 700 zł miesięcznie na rzecz małoletniego N. J., poczynając od 1 maja 2015 roku. Jednocześnie powodowie wnieśli o udzielenie zabezpieczenia poprzez zobowiązanie pozwanego dołożenia alimentów w kwocie 850 zł na rzecz małoletniego K. oraz po 700 zł miesięcznie na rzecz małoletniego N..

W uzasadnieniu wskazano, że małoletni powodowie urodzili się ze związku nieformalnego M. G. i P. J.. Małoletni K. urodził się, gdy jego matka miała 16 lat. Rodzice powodów pozostawali w związku nieformalnym i zamieszkiwali u babki macierzystej powodów. Pozwany od grudnia 2014 roku podjął dodatkową pracę w C. na S., w związku z tym do dzieci i ich matki przyjeżdżał raz w tygodniu i na weekendy w pozostałe dni przebywał u swojej matki. Pozwany od rana pracował w Rafinerii, a popołudniami w C.. 24 marca 2015 roku pozwany wysłał matce małoletnich sms, w którym oświadczył, że opuszcza ją i zrywa ich związek, pomimo iż wcześniej dwukrotnie oświadczał się matce powodów. W dniu (...) urodził się drugi syn - N.. Od czasu narodzin drugiego syna pozwany odwiedził ich kilka razy. Rodzice małoletnich planowali przeprowadzić remont pokoju, w którym zamieszkiwali, a w którym obecnie mieszkają powodowie wraz z matką. Pozwany nawet po rozstaniu deklarował, że wyłoży środki na przedmiotowy remont, jednakże tego nie uczynił. Matka małoletnich nie pracuje, jest na utrzymaniu swojej matki. Dnia 24 kwietnia

2015 roku zakończyła naukę w liceum zaocznym i obecnie przystępuje do matury. Konieczność sprawowania opieki nad dziećmi powoduje, że ich matka nie jest w stanie podjąć zatrudnienia, a na przedszkole dla małego K. jej nie stać. Pozwany pracuje w Rafinerii (...) i zgodnie z wiedzą matki małych zarabia ok. 2.800 zł, ma także możliwości podjęcia dodatkowej pracy, co udowodnił pracując w C.. Pozwany deklaruje, że ma duże zobowiązania i kredyty, które zaciągnął dla swojej matki. Strona powodowa wskazała również, iż pozwany nieracjonalnie gospodaruje pieniędzmi kupując dodatkowe niepotrzebne sprzęty lub podpisując kolejne umowy o abonament telefoniczny. Pozwany przyznał, iż związał się z inną kobietą. Strona powodowa uzasadniając wniosek o udzielenie zabezpieczenia wskazała, iż pozwany w lipcu 2015 roku zamierza wyjechać do pracy do Niemiec, co wzbudza wątpliwości co do płynności kontaktów. Uzasadniając wysokość alimentów strona powodowa wskazała, iż na koszty utrzymania małego K. składają się: wyżywienie 450 zł, bibeloty 74,67 zł, pieluchy 29,99 zł, ubranie, fryzjer 70 zł, leki, witaminy, suplementy 50 zł, kosmetyki 30 zł, zabawki itp. 60 zł, środki czystości 30 zł, udział w wydatkach mieszkaniowych 60 zł; łącznie 864,66 zł - w zaokrągleniu 850 zł. Natomiast na koszty utrzymania małego N. składają się: mleko modyfikowane 299,92 zł, pieluchy 68,40 zł, witaminy, leki, szczepienie 150 zł, kosmetyki 100 zł, ubranie 20 zł, zabawki 30 zł, środki czystości 30 zł, udział w wydatkach mieszkaniowych 60 zł; łącznie 708,39 zł - w zaokrągleniu 700 zł. Dalej wskazano, iż matka małych jest w stanie spełnić świadczenia alimentacyjne wyłącznie poprzez sprawowanie osobistej opieki nad dziećmi.

W dniu 11 maja 2015 roku sąd wydał postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia roszczenia, w ten sposób, że zobowiązał pozwanego do łożenia tytułem alimentów kwoty po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego z alimentów, tj. łącznie 800 zł miesięcznie (k. 13-16). Postanowieniem z dnia 29 września 2015 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił zażalenie pozwanego na wspomniane postanowienie (k. 78-86).

W w/w zażaleniu (k. 23-27) pozwany uznał powództwo do kwoty po 250 zł miesięcznie na rzecz każdego z małych. Podał między innymi, że wskazany przez matkę koszt utrzymania małych jest zawyżony oraz że może ona wykonywać pracę zarobkową. Pozwany zakwestionował poszczególne wydatki, m.in. koszt szczepień, leków, środków czystości. Odnośnie swoich zarobków pozwany wskazał, że uzyskuje wynagrodzenie w wysokości średnio 3.100 zł miesięcznie. Jego sytuacja uległa pogorszeniu, gdyż nie był w stanie utrzymać dodatkowej pracy w C.. Pozwany mieszka z matką, która pracuje w sklepie i zarabia 1.200 zł miesięcznie. Pozwany zmuszony był do zaciągnięcia zobowiązania w banku na spłatę zadłużenia mieszkania i innych kosztów życia, gdyż zobowiązania te powstały wspólnie z matką pozwanego. Posiada on skonsolidowany kredyt w banku (...) na kwotę 84.000 zł, z ratą 2.100 zł miesięcznie oraz kredyt w (...) (...) na kwotę 8.000 zł z ratą po 400 zł miesięcznie. Pozwany wskazał, że jego koszty utrzymania wynoszą: czynsz – 600 zł, energia – 200 zł, Internet i TV – 120 zł, telefon – 360 zł, wyżywienie – 300 zł, środki czystości – 20 zł, transport – 88 zł.

Na rozprawie w dniu 23 listopada 2015 roku pozwany wniósł o zasądzenie alimentów w kwocie po 400 zł na rzecz każdego z małych, jak w udzielonym zabezpieczeniu. Stanowisko to pozwany podtrzymał bezpośrednio przed zamknięciem rozprawy (k. 107, k. 123).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małemu K. J. urodził się (...) w G.. Małemu N. J. urodził się w dniu (...). Pozwany P. J. uznał swoje ojcostwo wobec powodów.

/dowód: odpisy zupełne aktów urodzenia – k. 11-12/

Małemu wraz z matką M. G. zamieszkują u babki macierzystej A. G.. Koszty mieszkaniowe wynoszą miesięcznie: czynsz – ok. 300 zł, wywóz odpadów – ok. 21 zł, gaz – ok. 50 zł, energia – ok. 310 zł, telewizja, Internet, telefon – ok. 160 zł, co daje ponad 800 zł miesięcznie. Pomimo, iż koszty te pokrywa w całości babka małych, proporcjonalna część przypadająca na każdego z powodów wynosi ok. 200 zł miesięcznie.

W skład kosztów utrzymania małoletniego K. wchodzi także m.in.: wyżywienie – ok. 300 zł, środki czystości i kosmetyki – ok. 60 zł, odzież - ok. 70 zł, leki – ok. 50 zł, zabawki i przybory – ok. 60 zł. Małoletni aktualnie nie używa już pieluch ani nie spożywa mleka modyfikowanego.

W skład kosztów utrzymania małoletniego N. wchodzi m.in.: wyżywienie – 250-300 zł, kosmetyki i środki czystości – 60 zł, leczenie – 70 zł, pieluchy – 120 zł, ubrania – 20 zł, zabawki – 30 zł.

Małoletni K. nie chodzi do przedszkola państwowego. Jest dzieckiem zdrowym, nie przyjmuje leków na stałe. Obecnie małoletni nie pije mleka modyfikowanego, ale spożywa zwykle mleko w dużych ilościach.

Za pieniądze uzyskane z tzw. „becikowego” matka małoletnich zakupiła łóżko dla K., które docelowo ma służyć także małoletniemu N..

/dowód: faktura – k. 6-8,64-66; wykaz opłat miesięcznych – k. 60; pismo (...) k. 62; potwierdzenie transakcji – k. 63; faktura – k. 106; zeznania świadka A. G. – k. 121; zeznania M. G. – k. 126-127; /

Matka małoletnich M. G. ma 20 lat. Małoletniego K. urodziła, gdy miała 16 lat.

W roku szkolnym 2014/2015 matka małoletnich była słuchaczką klasy trzeciej w szkole Akademia (...) Centrum (...) dla Dorosłych. M. G. przystąpiła do matury w 2015 roku, jednak nie zdała jej. Po ukończeniu zaocznego liceum matka małoletnich zapisała się do zaocznej szkoły policealnej, uczy się na kierunku technik BHP. Planuje powtórne przystąpienie do matury oraz rozpoczęcie studiów.

Przedstawicielka ustawowa powodów nie posiada zatrudnienia. Jest osobą bezrobotną, jednak nie jest zarejestrowana w Urzędzie Pracy. Ubezpieczona jest przez matkę w jej zakładzie pracy. W czerwcu 2015 roku nie figurowała w bazie danych Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie, nie składała wniosków o ustalenie prawa do świadczeń rodzinnych, opiekuńczych oraz świadczeń w funduszu alimentacyjnego na powodów. Matka powodów sprawuje osobistą opiekę nad dziećmi, jako że te nie uczęszczają do żłobka czy do przedszkola.

Dochód osiągnięty przez matkę małoletnich w 2015 roku wyniósł łącznie 2.341,13 zł. Przez 3 miesiące otrzymywała ona zasiłek rodzinny, dorywczo pracowała też przy roznoszeniu ulotek. M. G. ukończyła kurs na prawo jazdy. Matka powodów będzie ubiegała się o świadczenie z programu „500+”.

/dowód: zaświadczenie – k. 9; odpis zupełny aktu urodzenia – k. 11; pismo ZUS – k. 55-57; pismo Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie – k. 58; zaświadczenie UP – k. 59; zeznania świadka A. G. – k. 121-122; zeznania M. G. – k. 127-128/

Pozwany P. J. ma 25 lat, ma wykształcenie średnie, ukończył technikum elektryczne, bez zdania egzaminu zawodowego. Posiada uprawnienia (...) oraz (...), zawód operatora suwnic, hakowego i poddźwigowego, nie posiada prawa jazdy.

Pozwany pozostaje w kolejnym związku, z którego posiada syna, I. J., urodzonego w dniu (...).

Pozwany od 7 listopada 2012 roku zatrudniony był na umowę o pracę na czas określony do 30 czerwca 2015 roku w firmie (...) Sp. z o.o. na stanowisku pracownik techniczny. W okresie 6 miesięcy od listopada 2014 roku do kwietnia 2015 roku osiągnął średnie wynagrodzenie w wysokości 3.152,27 zł netto. Umowa pozwanego nie została przedłużona. Sam pozwany wskazał, że nie był dobrym pracownikiem, spóźniał się, często był na zwolnieniach. Od końca czerwca 2015 roku stał się bezrobotny. W marcu 2015 rok podpisał umowę zlecenie, która przewidywała wykonywanie prac elektrycznych w terminie 17-31 lipca 2015 roku. W umowie nie podano wysokości wynagrodzenia. od 14 grudnia 2015 roku pozwany pracował w sklepie (...). W marcu 2016 roku umowa została wypowiedziana za porozumieniem stron, pomimo że zawarta była na okres roku. Pozwany wskazywał, że od końca marca podejmie prawdopodobnie kolejne zatrudnienie jako elektryk z pensją ok. 2.000 zł.

Łączny dochód pozwanego w 2015 roku wyniósł 32.498,23 zł.

Pozwany mieszka z matką oraz partnerką w mieszkaniu jego matki G. J.. W skład opłat mieszkaniowych wchodzi czynsz – 800 zł miesięcznie, energia – 140 zł co dwa miesiące, Internet i TV – ok. 125 zł. W październiku 2015 roku mieszkanie było zadłużone - zaległości płatnicze za lokal mieszkalny wynosiły 4.182,05 zł. Matka pozwanego zaciągnęła kredyt i spłaciła zadłużenie.

Pozwany posiada zadłużenia z tytułu kredytów. W dniu 23 lutego 2015 roku wypowiedziano mu cztery umowy kredytowe i wezwano do spłaty całości zadłużenia w kwotach 42.604,70 zł, 15.722,66 zł, 30.046,46 zł, 8.554,72 zł lub do spłaty przynajmniej zadłużenia przeterminowanego w kwotach 3.124,36 zł, 932,85 zł, 1.572,71 zł, 794,15 zł. Kredyty zaciągane były przede wszystkim na spłatę zadłużeń w poprzednim lokalu matki pozwanego, a także na zakup telewizora, sprzętu grającego i komputera.

Z powodu niespłacania kredytu na wniosek Banku (...) komornik wszczął wobec pozwanego egzekucję.

Pozwany ma problemy z kręgosłupem i posiada zalecenia stosowania odpowiednich ćwiczeń.

Pozwany łożył na utrzymanie powodów różne kwoty. Od czasu udzielenia zabezpieczenia pozwany wywiązuje się z postanowienia sądu i uiszcza alimenty terminowo. Dodatkowo raz w miesiącu dokonuje jakiegoś zakupu na rzecz małoletnich, np. ubrań.

Pozwany utrzymuje kontakt z małoletnim K. J., zabiera go do siebie. Z młodszym synem N. pozwany nie ma więzi emocjonalnej.

/dowód: zaświadczenie – k. 31; potwierdzenie obciążenia rachunku – k. 32-34; zaświadczenie – k. 35; wypowiedzenie umowy kredytu – k. 37-45; wezwanie do zapłaty – k. 97; świadectwo pracy – k. 98-100; umowa zlecenie – k. 101; informacja komornika – k. 102-105; zeznania podatkowe – k. 113-114,117-118; zeznania świadka A. G. – k. 121; zeznania świadka G. J. – k. 122-123; odpis skrócony aktu urodzenia – k. 124; zeznania M. G. – k. 126-128; zeznania P. J. – k. 128-130/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na dokumentach złożonych przez strony do akt sprawy. Dokumenty wskazane w niniejszym uzasadnieniu uznano za wiarygodne, bowiem pozostawały wzajemnie spójne, korespondowały z innymi dowodami, w tym zeznaniami świadków i przesłuchaniem stron, a przede wszystkim ich wiarygodności strona przeciwna nie kwestionowała.

Natomiast Sąd odmówił wiarygodności dokumentom w postaci paragonów. Należy wskazać, że nie były to rachunki imienne. Wobec tego nie wiadomo, kto dokonał zakupu wymienionych w nich rzeczy, ani dla kogo zakupione przedmioty rzeczywiście zostały przeznaczone.

Jako wiarygodne Sąd ocenił także zeznania świadków A. G. i G. J.. Świadczyli o okolicznościach znanych im z własnych obserwacji, z racji wspólnego zamieszkiwania ze stronami i łączących je ze stronami relacji rodzinnych. Zeznania te nie zostały przez strony podważone i uzupełniają się z pozostałymi dowodami w sprawie. Podobnie Sąd ocenił dowód z przesłuchania stron.

Roszczenie małoletnich powodów zasługuje na uwzględnienie w części.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.).

Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności. Współzależność między usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego a możliwościami zarobkowymi i majątkowymi zobowiązanego wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 roku w sprawie o sygn. akt III CRN 350/69, OSNPG 1970/2/15).

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być zaspokajane przez rodziców, wyznacza treść art. 96 k.r.o. Stosownie do dyrektywy zawartej w tym przepisie, rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych, jak i duchowych, a także środki wychowania według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia czy kształcenie. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji. Najszerszy zakres usprawiedliwionych potrzeb przysługuje dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Przyjmuje się, że ten zakres powinien być ustalony w taki sposób, aby w razie zaspokojenia stopa życiowa dziecka była taka sama jak stopa życiowa rodziców. Sąd Najwyższy podkreślił, że zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich sami żyją.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a także od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Możliwości zarobkowe zobowiązanego nie zawsze jednak mogą być utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W niniejszej sprawie jest bezsporne, że pozwanego obciąża obowiązek alimentacyjny wobec synów. Powodowie są bowiem osobami małoletnimi i nie posiadają majątku.

Bezspornym jest, że do usprawiedliwionych potrzeb małoletnich należy wliczyć m.in. koszty wyżywienia, środków higieny i czystości, odzieży a także ich udział w opłatach mieszkaniowych w zajmowanym mieszkaniu.

Żadne z małoletnich nie cierpi na choroby przewlekłe. Małoletni K. ma niecałe 4 lata. Nie uczęszcza do przedszkola. Małoletni N. ukończył 1 rok życia, nie korzysta ze żłobka. Powodowie pozostają pod opieką matki. Doraźnie zajmuje się też nimi babka macierzysta. Ojciec ma kontakt jedynie ze starszym z powodów, z małoletnim N. zaś nie łączą go więzi emocjonalne.

Sąd ustalił, na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego i posiłkując się zasadami doświadczenia życiowego, że miesięczny koszt utrzymania małoletniego K. wynosi ok. 700 zł miesięcznie, małoletniego N. zaś ok. 650 zł miesięcznie przy uwzględnieniu także ich udziału w kosztach mieszkaniowych. Kwoty te odzwierciedlają także tzw. stopę życiową rodziców powodów, którzy nie są osobami majątnymi. Koszt utrzymania małoletniego K. jest nieznacznie wyższy od małoletniego N. z uwagi na wiek powodów, co nie powinno być kwestią sporną. Naturalnym jest, iż starsze dziecko posiada większe potrzeby, z uwagi m.in. na wzrost i rozwój.

O zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują nie tylko potrzeby uprawnionego, ale również możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanych – w tym przypadku obojga rodziców powoda. Matka powodów jest osobą bezrobotną, uczy

się zaocznie – w weekendy. M. G. ma dopiero 20 lat, wykształcenie ogólnokształcące i nie ma żadnego doświadczenia zawodowego. Matka małoletnich jest jednak osobą zdrową, młodą, kontynuuje naukę i poszerza swoje kwalifikacje. Matka powodów sprawuje osobistą opiekę nad dziećmi i z tego powodu jej możliwości zarobkowe są znacznie ograniczone, mogłaby ona wykonywać jedynie prace dorywcze w niewielkim wymiarze godzin, popołudniami, kiedy z dziećmi mogłaby zostać jej matka. Taka praca mogłaby przynieść M. G. zarobek maksymalnie kilkuset złotych.

Oceniając zakres obowiązku alimentacyjnego matki powodów Sąd miał na uwadze, że stosownie do art. 135 § 2 k.r.o. wykonywanie tego obowiązku względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie (...) może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Zatem matka powodów w przeważającej mierze realizuje spoczywający na niej obowiązek alimentacyjny poprzez sprawowanie osobistej opieki nad małoletnimi. Nie można jednak przyjąć, iż zasadnym jest obciążanie pozwanego całością kosztów utrzymania powodów. Jak wskazano powyżej, M. G. ma bowiem pewne możliwości zarobkowe. Ponadto przedstawicielka ustawowa powodów będzie starała się o udział w programie „500+”, co także dostarczy pewnych środków na utrzymanie małoletnich.

Odnośnie możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego należy wskazać, że zamieszkuje on obecnie z matką i partnerką oraz nowonarodzonym synem. W toku postępowania pozwany zarówno posiadał zatrudnienie, jak i był bezrobotny – na zmianę. Obecnie nie posiada pracy, jednak jak wskazał, oczekuje, iż w najbliższym czasie uda mu się podjąć zatrudnienie w zawodzie elektryka. Podawał, iż osiągać będzie zarobki w wysokości ok. 2.000 zł. W ocenie Sądu, mając na uwadze wiek, stan zdrowia i kwalifikacje zawodowe pozwanego, nie wykorzystuje on w pełni swoich możliwości zarobkowych. Wskazują na to także bezsprzecznie zarobki, jakie pozwany osiągał pracując w firmie (...). Pozwany własnym zachowaniem doprowadza do utraty zatrudnienia. Sam wskazywał w toku postępowania, iż często się spóźniał i przebywał na zwolnieniach. W ocenie Sądu pozwany posiadając w tak młodym wieku już trójkę dzieci winien dołożyć wszelkich starań w celu zapewnienia im godnego bytu. Nadto odnośnie zadłużeń pozwanego, sąd odnotował, iż pozwany część pożyczonych pieniędzy przeznaczył na sprzęty grające, komputer, telewizor. W ocenie Sądu w sytuacji pozwanego wydatki te nie są wydatkami koniecznymi i w żadnym wypadku nie powinny mieć wpływu na zakres obowiązku alimentacyjnego pozwanego. Małoletnie dzieci nie mogą ponosić konsekwencji negatywnych decyzji podejmowanych przez ojca. Należy przywołać pogląd, który jest już utrwalony w orzecznictwie, że zaciąganie przez osoby zobowiązane do alimentacji zobowiązań finansowych nie ma wpływu na ustalanie możliwości zarobkowych zobowiązanego, a tym samym nie powinno być brane pod uwagę przy ustalaniu wysokości alimentów na rzecz dziecka. W tym miejscu wskazać należy, iż każde z dzieci pozwanego powinno mieć zagwarantowane warunki życiowe adekwatne do stopy życiowej na jakiej żyją ich rodzice. Fakt narodzenia się kolejnego dziecka pozwanego nie uzasadnia zwolnienia go z obowiązku alimentacji pozostałych dzieci, może jedynie wpływać na jego wysokość, adekwatnie do możliwości zarobkowych pozwanego oraz usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych.

Pozwany utrzymuje kontakt jedynie z najstarszym synem. Jego więź z małoletnim N. nie jest ukształtowana, na kontakty zabiera on jedynie małoletniego K..

Podsumowując zatem rozważania w kwestii możliwości zarobkowych pozwanego Sąd uznał, że wyczerpują się one kwotą ok. 3000 zł miesięcznie, tj. kwotą wynagrodzenia, jakie pozwany osiągał pracując w spółce (...) Sp. z o.o.

Zestawiając przedstawione wyżej usprawiedliwione potrzeby powodów z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi obojga rodziców Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec K. J. wyczerpuje się kwotą po 500 zł miesięcznie, zaś wobec N. J. kwotą po 400 zł miesięcznie. Zatem Sąd na zasadzie art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. orzekł jak w pkt I sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie jako bezzasadne. O alimentach orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 1 maja 2015 roku.

W pkt III wyroku Sąd na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. z urzędu nadał wyrokowi w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c., przy uwzględnieniu, że powodowie jako strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych – na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie mieli obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

Sąd obciążył pozwanego kosztami sądowymi, od których uiszczenia powodowie byli zwolnieni, w stosunku odpowiadającym wielkości, w jakiej pozwany przegrał niniejszy proces, biorąc także pod uwagę częściowe uznanie powództwa. Wobec tego istniały podstawy do obciążenia – z powołaniem się na art. 100 k.p.c. w zw. z art. 102 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 u.k.s.c. – pozwanego częścią kosztów sądowych. Sąd zasądził zatem od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku kwotę 340 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych, od których uiszczenia powodowie byli zwolnieni z urzędu.